

længe, som Samfundshensyn kræver. Og paa dette Grundsynspunkt skal jeg paa min Gruppens Vegne tiltræde Lovforslaget.

Men saa snart dette Grundsynspunkt er slaaet fast, kan man jo ganske roligt og ogsaa ganske sagligt forhandle om, hvorvidt der kan indføres Modifikationer i Udtryksmaaden derfor. Naar der, efter min Mening med Urette, er opstaaet Ængstelse i de interesserede Kredse for, at denne Lov i sine Udtryk giver Handelsministeren en længere gaaende Bemyndigelse, end man maatte ønske, kan jeg ikke se, at der kan være noget i Vejen for, at man forhandler om en Modifikation af disse Udtryk, saa længe blot ikke Grundsynspunktet forrykkes.

Jeg vil fremhæve nogle faa Synspunkter i saa Henseende. Som jeg sagde før, vil meget baade af Gavn og Skade komme til at bero paa, hvordan Loven administreres, og det kan jo ikke nægtes, at der vil Spørgsmaalet om Tidsspilde komme til at spille sin Rolle. Som den, der i det daglige kan føle en meget livlig og meget travl Trafik paa Pulsen, og som har Lejlighed til at se, hvor meget det betyder, at der ikke voldes Trafikken mere end den nødvendigste Tidsspilde, er jeg overmaade villig til at føje mit Ord til de Ord, der allerede er faldet her fra Talerstolen, for at udtale Ønsket om, at hverken Papirlighed eller Formaliteter skal komme til at volde Tidsspilde, hvad det ikke er dette Lovforslags Hensigt at volde. Ingen kan jo nægte, at Befragtning og Skibsreparationer i allerhøjeste Grad ikke er et brevligt Korrespondanceforhold, men et telegrafisk Korrespondanceforhold, og dem iblandt os, der er mere Telefoneringsmennesker end Skrivemennesker, har det været en Glæde at se, hvorledes den danske Centraladministration nu under Krigen er kommet mere og mere ind paa at være Telefonmennesker i den Forstand, at hvor det ikke er rent principielle Spørgsmaal, der skal afgøres, kræves ikke den omstændelige papirlige Behandling, som hidtil var et Særkende ikke blot for den danske Centraladministration, men for Centraladministrationen overhovedet. Jeg vil meget gerne være med til, og jeg er aldeles ikke i Tvivl om, at den højtærede Handelsminister gerne vil være med til at indskrænke den Tidsspilde, som maa forvoldes ved, at man skal indhente Tilladelse, til det mindst mulige. Til Eksempel overalt, hvor saadan Tilladelse kan gives generelt, i al Almindelighed, saaledes, at der ikke behøver at søges i de enkelte Tilfælde — jeg skal

komme tilbage til dette under et andet Punkt —, bør det gennemføres at give Tilladelsen denne almindelige Form.

Det andet, jeg ønsker at sige, angaar Lovens Begrænsning. Denne Nødvendighed for at have Haand i Hanke med Tonnagen er ikke i den Forstand permanent, at den efter min Opfattelse kan berettige til at forlange en permanent Kontrol med enten Redere eller Værfter. Men ganske kortvarig forekommer det mig ikke, den maa være, og naar jeg skal vælge imellem, at det udtrykkes saaledes, at Loven, det vil sige Begrænsningen, bortfalder, hvis den ikke er fornyet, eller saaledes, at Loven bliver bestaaende, indtil det vedtages, at den skal bortfalde, saa vælger jeg det sidste. Jeg vælger det, at Loven skal blive bestaaende, indtil det vedtages, at den skal bortfalde, selv om vi fastsætter en Tidsgrænse, fordi det dog alle Dage er saadan, at Regeringen og Folke-representationen paa Forhaand kan antages at gøre Almeninteresserne stærkere gældende, end den enkelte særlige Interesse, som Loven angaar, vil kunne forventes at gøre det.

Med Hensyn til § 3 er jeg enig med det ærede Medlem for Horsens-Kredsen (Hans Nielsen) i, at for saa vidt Lovforslaget ogsaa omfatter den ordinære Dokning, den løbende Reparation, Havari-reparationerne eller Eftersynsreparationerne og -dokningerne, bør denne Lov ikke administreres saaledes, at Tilladelsen volder nogen som helst Vanskeligheder. Derimod maa jeg mene, at hvor der er Tale om Nybygninger, hvor der er Tale om saadanne Hovedreparationer, som kan optage Værfterne udover dette løbende, har dansk Tonnage og dansk Skibsfart en saadan Fortrinsret fremfor det øvrige, der kan falde for, selv om det maatte gøre Indskrænkning for en Tid i en Forretnings Udvikling til Verdensforretning, at Handelsministeren maa have Ret til efter sit Samfundssynspunkt at bedømme i hvert enkelt Tilfælde, om denne Indskrænkning bør finde Sted eller ikke.

Saa vil jeg endelig, inden jeg slutter, gøre opmærksom paa en enkelt Ting. Det er ikke fuldkommen givet, at Kontrakter om Nybygning, som allerede er indgaaede paa en saadan Maade, at Udlændinge gennem Kontrakterne har en berettiget Forventning om at være Ejere af en saadan Nybygning; kan, naar Bygningen allerede er paabegyndt, maaske nær ved sin Afslutning, tilsidesættes ved, at Skibet bringes ind under dansk Registrering. Det er